

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/47/2014
Identifikačné číslo spisu:	6107010556
Dátum vydania rozhodnutia:	13.11.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniel Hudák
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6107010556.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Hudáka a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Petra Hatalu na neverejnom zasadnutí konanom 13. novembra 2014 v Bratislave, v trestnej veci obvineného V. H., pre trestný čin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák., spáchaného sčasti v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. februára 2012, sp. zn. 5T 53/2011, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného V. H. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom, sp. zn. 5T 53/2011, z 28. februára 2012 podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 4T 52/2007, z 10. novembra 2010 vo výroku o vine a treste obvineného V. H. a ďalších obvinených a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uznal obvineného V. H. vinným z trestného činu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Obvinenému podľa § 172 ods. 2, § 38 ods. 2 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obvineného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd obvinenému uložil trest prepadnutia vecí :

3 ks bankovky hodnoty 1 000 Kuna,
6 ks bankovky hodnoty 10 000 Forint,
1 ks bankovka hodnoty 5 000 Forint,
2 ks bankovky hodnoty 2 000 Forint,
1 ks bankovka hodnoty 1 000 Forint,
1 ks mobilný telefón NOKIA 6020 IMEI XXXXXXXXXXXXXXXX + baterka a SIM Karta,
1 ks mobilný telefón NOKIA 6230 IMEI XXXXXXXXXXXXXXXX + baterka a SIM Karta,

1 ks mobilný telefón NOKIA 6020 IMEI XXXXXXXXXXXXXXXX + baterka a SIM Karta.

Proti druhostupňovému rozsudku podal dovolanie obvinený z dôvodov uvedených v ust. § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. a § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

Dovolací dôvod podľa ust. § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. spočíva v tom, že bol odvolacím súdom uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu v zmysle ust. § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák., pričom obžaloba bola podaná pre obzvlášť závažný zločin v zmysle ust. § 172 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., prvostupňovým súdom bol uznaný vinným zo spáchania zločinu v zmysle ust. § 172 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. d/ Tr. zák., pričom odvolací súd ho vopred neupozornil na zmenu právnej kvalifikácie, čím mu nebola daná lehota na prípravu obhajoby.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ je daný preto, lebo odvolací súd pochybil v tom, že objektívne nevyhodnotil dôkazy a jeho odvolanie zamietol.

V ďalšej časti dovolania uviedol, že v prípravnom konaní na hlavnom pojednávaní namietal závažnejší spôsob konania organizovanou skupinou ako aj samotný fakt, že nikdy nebol vlastníkom zadržanej dózy, v ktorej sa našla látka metamfetamín o celkovej hmotnosti 222 g. Ani prvostupňový súd ani odvolací súd sa nevysporiadali s dôkazom, ktorým bol znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Banská Bystrica č. PPZ-2693-2/KEU-BB-BB-EXP-2006, ktorý spracoval stery z jeho rúk a výsledok bol negatívny. Nikdy s dózou nemanipuloval. Ani stery získané z riadiacej páky, na kľučke vodičových dverí a na volante jeho motorového vozidla VW Sharan nepreukázali pozitívny výsledok na psychotropné látky.

Podľa obvineného mu boli vzaté biologické stopy zo sáčkov nie z dózy. Žiadal, aby boli vzaté biologické stopy z dózy a porovnané s jeho DNA. Vyšetrovateľ tento návrh na doplnenie dokazovania odmietol.

Vytýkal súdu nedostatok usvedčujúcich dôkazov na jeho odsúdenie.

Výpoveď utajeného svedka považuje za účelovú a neobjektívnu. Utajovaný svedok odmietol vypovedať a odpovedať na položené otázky. Preto bola čítaná jeho výpoveď z prípravného konania, kde uviedol, že ho osobne nepoznal. On závažný zločin nespáchal.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5To 43/2011, z 28. februára 2012 bol porušený zákon v ust. § 284 ods. 2, § 2 ods. 10 Tr. por. v jeho neprospech. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok aj rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 4T 52/2007, z 10. novembra 2010 vo výroku o treste a vine a prikázal prvostupňovému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril krajský prokurátor v Banskej Bystrici. V písomných dôvodoch uviedol :

„Pre rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo potrebné podľa § 284 ods. 2 Tr. por. upozorňovať obžalovaného na prísnejšie posudzovanie skutku (podľa prísnejšieho ustanovenia zákona), ako skutok posudzovala obžaloba a ani poskytovať novú lehotu na prípravu obhajoby.“

„Obhajoba obžalovaného H. a ďalších obžalovaných bola vyvrátená najmä vykonanými domovými prehliadkami a prehliadkami iných priestorov, na ktoré nadväzovali znalecké posudky kriminalistického a expertízneho ústavu a tiež posudkom z oblasti toxikológie. Obhajoba obžalovaných bola vyvrátená aj odposluchmi mobilných telefónnych staníc, ktoré v čase páchania trestnej činnosti obžalovaní používali, záznamami o sledovaní a tiež stermi z rúk obžalovaných a z predmetov, ktoré užívali. Krajský súd poukázal aj na konkrétne dôkazy vo vzťahu k obžalovanému H.“

Rovnako odvolací súd dostatočne odôvodnil aj použitie kvalifikovanej podstaty podľa ods. 2 § 172 Tr. zák., ktorej sa domáhal prokurátor v podanom odvolaní v neprospech obžalovaného, keď bol zistený väčší rozsah činu podľa § 125 ods. 1 Tr. zák., avšak nebolo zistené, že by obžalovaný drogy vyrábal. Krajský súd sa stotožnil s názorom prvostupňového súdu na nepoužiteľnosť výpovede utajeného svedka a podľa odvolacieho súdu nebolo dokázané spáchanie skutku formou organizovanej skupiny, len čiastočné spolupáchateľstvo podľa § 20 Tr. zák."

V ďalšej časti odôvodnenia poukázal prokurátor na dôkazy, ktorými bola vyvrátená jeho obrana a uviedol, že krajský súd svoje rozhodnutie dostatočne odôvodnil. Navrhol, aby najvyšší súd na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci, podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 veta prvá Tr. por., keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdov, ktorý je určený k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení, čo celkom zreteľne vyplýva z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Tr. por., resp. aj z ustanovenia § 374 ods. 3 Tr. por. Ako už aj z vyššie uvedeného vyplýva, neslúži teda k revízii a náprave skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, upravovať alebo meniť iba súd odvolací.

Právo na obhajobu treba chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu. Jeho podstatou je zabezpečiť úplnú ochranu zákonných záujmov a práv obvineného, prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu veci a tiež i k vydaniu zákonného a spravodlivého rozhodnutia. Zákon pre naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. však nepredpokladá každé jeho porušenie, ale len porušenie zásadného charakteru.

Podľa § 284 ods. 2 Tr. por. uznať obžalovaného za vinného z trestného činu podľa prísnejšieho ustanovenia zákona, ako podľa ktorého posudzovala skutok obžaloba, môže súd len vtedy, ak obžalovaného na možnosť tohto prísnejšieho posudzovania skutku upozornil skôr, ako súd vyhlásil dokazovanie za skončené. Ak o to obžalovaný alebo jeho obhajca požiada, treba mu poskytnúť znova lehotu na prípravu obhajoby a hlavné pojednávanie na ten účel odročiť najmenej o päť pracovných dní.

Zo spisového materiálu Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že prokurátor Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici podal na Okresný súd v Banskej Bystrici obžalobu, sp. zn. Kv 49/05, zo 14. mája 2007

v bode 1/ na obvinených V. H., K. W., K. J. a A. Z., pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. Prvostupňovým súdom bol obvinený V. H. uznaný vinným podľa ust. § 172 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. d/ Tr. zák. Krajský súd v Banskej Bystrici zrušil prvostupňový rozsudok a uznal obvineného V. H. vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. Teda podľa toho istého ustanovenia Trestného zákona ako bola podaná obžaloba. Z citovaného vyplýva, že krajský súd postupoval správne a v súlade so zákonom, keď neupozorňoval obvineného na zmenu právnej kvalifikácie, oproti tomu ako ho uznal vinným prvostupňový súd a neposkytol obvinenému lehotu na prípravu, pretože ukladal obvinenému trest odňatia slobody podľa toho istého ustanovenia Trestného zákona, ako bola podaná obžaloba. Tieto skutočnosti nezakladajú dovolací dôvod podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

S poukazom na dovolanie obvineného považuje najvyšší súd za potrebné uviesť, že právo na obhajobu nemôže byť porušené tým, že súd, vychádzajúc zo zásady voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12 Tr. por.), hodnotí dôkazy inak než je predstava obvineného, a rovnako tak za takéto porušenie nemožno považovať ani obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. uplatnení oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Tr. por.

Revízia skutkových zistení a záverov teda v dovolacom konaní už neprichádza do úvahy a z toho dôvodu nie je ani možné účinne namietat' spôsob, akým sa súdy nižších stupňov vysporiadali s hodnotením jednotlivých dôkazov.

V prípade, že súd v súlade so zákonom (§ 272 ods. 3 Tr. por.) nevyhovел niektorým návrhom obhajoby na doplnenie dokazovania, nemožno s poukazom na vyššie uvedené takisto hovoriť o žiadnom porušení práva obvineného na obhajobu. Je vecou súdu, vykonanie ktorých dôkazov považuje za dostatočné na preukázanie viny.

Ďalšie námietky uvedené v dovolaní sú vlastne opakovaním toho, čo obvinený uviedol v odvolaní. Námietky obvineného smerujú k hodnoteniu dôkazov, výsluchu utajovaného svedka, k nevykonaniu navrhovaných dôkazov obvineným a obhajcom. S uvedenými skutočnosťami sa súdy vysporiadali v odôvodnení svojich rozsudkov. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje s odôvodnením tejto časti rozsudkov a nemôžu preto skutočnosti uvádzané v dovolaní naplniť žiadny dovolací dôvod uvádzaný obvineným či podľa ust. § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. alebo § 371 ods. 1 písm. g/. Dovolací dôvod podľa ust. § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. obvinený podrobnejšie nešpecifikoval. Podľa obvineného dovolací dôvod spočíval v neobjektívnom vyhodnotení dôkazov.

Ustanovenie § 371 ods. 1 písm. g/ hovorí o nevykonaní dôkazov zákonným spôsobom a nie o hodnotení dôkazov podľa toho, ako mali byť hodnotené podľa predstáv obvineného. Všetky dôkazy, o ktoré súd oprel svoje rozhodnutie, bolo vykonané v súlade so zákonom a súd prihliadal pri hodnotení dôkazov len na tie, ktoré boli vykonané v súlade s Trestným poriadkom.

Dovolanie obvineného nebolo dôvodné a preto ho súd podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.